

Iarnă albă, argintie,
De ce vii așa târzie?
Unde ți-s troienile,
Să umple poienile?

Iarnă albă, draga mea,
Unde ți-s fulgii de nea?
Unde-ți sunt zăpezile,
Să umple ogrăzile?

Ah, demult copila mea,
Mă frământ, să vin? ori ba,
C-am venit mereu, mereu,
Dar acum îmi este greu,
Căci copiii de altădat'
Nu mai ies acum în sat,
Iar pământul s-a încălzit,
Și oamenii s-au răcit!

Iarnă albă, draga mea,
Mi-e dor de fulgii de nea,
Și de omul de zăpadă,
Care ne zâmbea în stradă,
Chiar nu vrei deloc să vii?
Și să-i bucuri pe copii!
Că-s cuminți și te așteaptă
Și-au promis că se îndreaptă.

Am să vin din
depărtare
Să vă dau la toți
chemare,
Și-am să vin cu
daruri multe,
Și colinzi de pe la
munte,
Voi aduce
sărbătoare

Și o leacă de
ninsoare

Că-s demult pe
drum și-apoi
Mi-este tare
Dor de Voi!

